

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om en Forhøjelse af den ved Lov Nr. 47 af 1ste April 1887 paabudne Skat af Brændevinsbrænding.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2283 ff.; Udvalgets Betænkning i Tillæg B., Sp. 993 ff.)

Formanden: Der er i Udvalgets Betænkning stillet Forslag om Overgang til Dagsordenen, og kun hvis dette Forslag forkastes, vil der blive forhandlet om selve Lovforslagets Paragraffer. Ved Forhandlingen om Forslaget om Overgang til Dagsordenen, vil det vanskelig kunne undgaas, at man kommer til at omtale den næste Sag paa Dagsordenen, som angaar Lovforslaget om Toldafgifterne, og jeg skal ikke lægge nogen Hindring i Vejen derfor.

Ordføreren (C. Hage): Udvalgets Flertals Forslag gaar, som man vil vide, ud paa at nægte denne Sag videre Fremme, saaledes at Lovforslaget bortfalder. Under disse Omstændigheder er der naturligvis ingen Anledning til at komme nærmere ind paa det, som man kunde kalde de mere tekniske Detailler i Lovforslaget. Hvis det ikke var Tilfældet, kunde der maaske være nogle Bemærkninger at gøre i denne Henseende. Det System, hvorefter Spiritusbeskatningen hos os er ordnet, er meget udviklet. Vi have et System for den indenlandske Produktionsafgift og et andet System, som benyttes ved Indførselen. Vi beregne Skatten for den indenlandske Produktion pr. Pot 100 pCt., medens vi beregne Indførselsafgiften efter den gamle Spendrupske Gradestok med 8 Graders Brændevin som Udgangspunkt. Dette giver allerede nogen Forvirring. Men nu foreslaas det i Lovforslaget at gaa over til en ny Enhed og beregne Afgiften af den indenlandske Produktion pr. Pot à 50 pCt.s Styrke. Det er mig ikke klart, hvilken Fordel der skal naas herved. Det forekommer mig, at Forvirringen kun vilde blive endnu større, idet man nu skal vænne sig til en tredje Enhed i Tilgift til de to, man allerede har haft at regne med. Heller ikke synes det mig hensigtsmæssigt, at man ret vilkaarlig veksler mellem Beregning efter Rumfang og Beregning efter Vægt. Den indenlandske Produktionsafgift beregnes pr. Pot, men Udførselsgodtgørelsen beregnes pr. Pund, Indførselsafgiften af Spiritus paa Fad beregnes pr.

Pot, medens Indførselsafgiften af Vin paa Fad beregnes pr. Pund. Det skulde synes hensigtsmæssigt at følge mere ensartede Regler. Jeg henstiller kun dette til fremtidige Overvejelser, da det, som sagt, ikke har praktisk Betydning just i Øjeblikket. Heller ikke er jeg ganske paa det rene med, at den Skattelettelse, som her er foreslaaet for mindre Brænderier, er ganske rationel. Man har i Aarenes Løb vaklet noget med Hensyn til, hvorledes man skulde stille sig til dette Spørgsmaal. I det foreliggende Forslag har man villet indrømme Lettelse paa de første 100,000 Potter for de nu bestaaende Brænderier, hvis Produktion ikke overstiger 300,000 Potter. Jeg tror, at der kunde gøres adskillige Indvendinger mod denne Bestemmelse; men jeg gentager, at der ikke er Grund til at fordybe sig heri.

Som den ærede Formand allerede har bemærket, er det uundgaeligt, at man ved Omtale af det foreliggende Lovforslag kommer til at omtale ogsaa Toldloven. Disse to Lovforslag berøre hinanden allerede derved, at de fra Regeringens Side ere forudsatte at skulle høre sammen. De have ogsaa i Aarenes Løb i det hele været Genstand for en jævnsides løbende Forhandling. Jeg behøver ikke at minde om, at de Forsøg, som lige siden Begyndelsen af 70'erne have været gjorte for at naa til en Revision af den indirekte Beskatning, have været snart sagt talløse. Et æret Medlem bemærkede til mig i Gaar, at der er gjort lige saa mange Forsøg herpaa som paa at undsætte Ladysmith; desværre er det for os endnu ikke endt med Sejr. Det er muligt, at vi have at gøre adskillige Undsætningsforsøg endnu, inden vi naa til Maalet. Der er imidlertid ingen Grund til her at genkalde alle de mange Forhandlinger, der have været førte i 70'erne eller 80'erne. Derimod er det paa sin Plads at gøre kortelig Rede for de Forhandlinger, der have været førte under Samlingen 1896—97; thi de hænge sammen, ere fortløbende, kædende sig fra det ene Aar til det andet, de ere, saa at sige, en Enhed. Begyndelsen gaar tilbage til Foraaret 1894, den Gang det saakaldte Forlig blev sluttet. Der nedsattes da en Toldkommission, bestaaende af 7 Medlemmer af hvert Ting foruden nogle Embedsmænd. Denne Kommission arbejdede et Par Aar og afgav i 1896 sin Betænkning. Derefter blev der af den daværende Finansminister, Lütichau, i December 1896 fremsat Forslag om 4 Skattelove, 2 vedrørende de direkte og 2 vedrørende de indirekte Skatter. De di-